

URANTIA FOUNDATION'S NEWS ONLINE

1. vuosikerta; numero 2, syyskuu 2007

Tässä numerossa:

Niin kuin minä olen teitä rakastanut	1
Johtokunnan kokous	2
Portugalinnos	3
Koulutusaloite	4
El libro leviää	6
Pääkonttorin rakennus	5
Kommentteja	7
Patricia Mundelius	8
Apua kaivataan	9

Om ista eläm äsi sille, että

to distat rakkauden olevan

suurinta maailmassa

[2047:5; 192:2:1]

ihmiset tietävät, että te olette minun opetuslapsiani.” ”Ja siksi annankin teille tämän uuden käskyn: Rakastakaa toisianne niin kuin minä olen rakastanut teitä. Ja tämän myötä kaikki ihmiset tietävät teidän olevan minun opetuslapsiani, jos näin toisianne rakastatte.”

— hän [jäkä apostoli Johannes] ei vuosikausiin sanonut muuta kuin ”Lapsukaiseni, rakastakaa toisianne.”

Jeesuksen apostoleilleen antama suuri käsky heidän rakastaa toisinaan niin kuin hän oli heitä rakastanut, mihin lisäksi kannustaa se, että toisiaan rakastamalla apostolit samalla julistavat ”kaikille ihmisille”, että he ovat Jeesuksen opetuslapsia, on yhtä lailla käsky Urantia-yhteisöllemme. Jos rakastamme toisiamme, maailma tietää meidän olevan Jeesuksen opetuslapsia. Jos ilmoitukseen uskovat rakastavat toisiaan, niin jonakin päivänä maailma huomaa rakkautemme, ottaa meidät huomioon ja tuntee kukaties vetoa ilmoitusta kohtaan, koska se näyttää saavan aikaan ihmeitä kannattajissaan. Riitaisa yhteisömme etenee nyt – hitaasti mutta varmasti – kohti menneiden lopullista hautaamista ja etsii keinoja olla rakkautellisella tavalla yhdessä ja toimia

NIIN KUIN MINÄ OLEN TEITÄ RAKASTANUT

SEPPO KANERVA

URANTIA-SÄÄTIÖN PRESIDENTTI

Jumala on rakkaus.

— rakkaus on se, mikä on maailmankaikkeudessa suurinta —

Rakkaus on halu tehdä hyvää toisille.

Jeesus sanoi:

”Jos te rakastatte lähimmäisiänne niin kuin minä olen teitä rakastanut, niin silloin kaikki

sopusointuisesti. Alamme hitaasti mutta varmasti haluta tehdä hyvää toisille yhteisöön kuuluville. Jos haluamme toimia ja työskennellä yhdessä yhteisöön kuuluvien mitä moninaisimpien persoonallisuuksien kanssa, rakkaus on silloin menestyksen salaisuus. *Rakkaus on persoonallisuuksien välisen siunauksellisen kanssakäymisen salaisuus. Rakkaus on verrattomien keskinäissuhde.* Olemme vähä vähältä pääsemässä tähän ”verrattomimpaan” keskinäissuhteeseen, sillä alamme yhä paremmin ymmärtää yhteisötoveriemme motiiveja ja tuntemuksia, ja se on aidon, epäitsekään rakkauden edellytys ja alku. Rakkaus on tarttuvaa, toisesta toiseen leviävää, *rakkaus on tarttuvampaa kuin viha.* Jos yhteisömme on rakastava yhteisö, silloin ”kaikki ihmiset” tuntevat vetoa luoksemme. Toisaalta jos ”kaikki ihmiset” näkevät jatkuvasti vain riitaisan yhteisön, he kääntyvät inhoten pois meistä ja ilmoituksesta.

Piireissämme on aina ollut ”poliittisesti korrektilä” julistaa rakkautta, tunnustaa sitä huulillaan. Oikea rakkaus kumpuaa kuitenkin sydäimestä, ei huulilta. Ellei rakkaus ole aitoa ja väärentämätöntä, se on vain tunnetila, filosofinen vääristymä, psyykkinen barba, hengellinen barbakuva. Oikea rakkaus on Jumalalta, ja jumalallinen kiintymys tulee omaksemme vain, jos me puolestamme osoitamme tätä rakkautta kanssaihmisillemme.

Sellaiset näkökohdat kuin, millaisena ulkopuoliset näkevät meidät ja miten terve yhteisömme ylipäätään on, eivät silti ole ainoita huomioon otettavia seikkoja. Rakkaus on se voima ja yllyke, joka tekee yhteisöstä elävän. *Rakkaus on — ikuisesti luomisvoimaista. Rakkaus on dynaamista. Sitä ei voi koskaan kammitoida; se on elävää, pidäkkeetöntä, sävähdyttävää, ja aina se on liikkeessä.* Rakkaus on näin ollen se moottori, joka pitää yhteisömme toimivana, aina liikkeessä olevana, aina elävänä, ja aina sävähdyttävänä.

Rakastan teitä.

UUTISARVOISIA ASIOITA VUODEN 2007 ELOKUUN JOHTOKUNTAKOKOUKSESTA

MO SIEGEL

URANTIA-SÄÄTIÖN SIHTEERI

Urantia-säätiön laajennettu johtokunta piti vuoden 2007 kolmannen neljännesvuosikokouksensa Chicagossa. Kokouksen käsittelyssä oli muun muassa seuraavia asioita.

Yhteisökäyttölisenssi

Aikaisemmin tänä vuonna Urantia-säätiö toi julkisuuteen uuden yhteisölle tarkoitettun tavaramerkkilisenssisopimuksen, joka laajentaa organisaatioiden oikeudellisia mahdollisuuksia käyttää Urantia-nimeä ja samankeskisten ympyröiden muodostamaa tavaramerkkiä. Tämän uuden yhteisökäyttöjärjestelmän luomisella oli tarkoitus sopimusteitse ratkaista kaksi erillistä ja jossakin mielessä sovittamattomalta näyttävää ongelmaa. Sopimuksen tuli ensinnäkin suojata Urantia-säätiön tavaramerkkiä niin, ettei mikään muu organisaatio voisi ottaa ympyröitä ja nimeä tavaramerkkikseen ja estää muita niitä käyttämästä. Sopimuksen tuli toisekseen tarjota niin houkuttelevat mukaantuloehdot, että ne rohkaisisivat kaikkia *Urantia-kirjalle* omistautuneita järjestöjä nimen ja tavaramerkin käyttämiseen. Kun asiasta oli ensin paljon keskusteltu ja tehty runsaasti työtä, saatiin aikaan lisenssijärjestelmä, joka tuntuu oikeudenmukaiselta, viisaalta ja ystävälliseltä. Kuukausia jatkuneen laajan keskustelun ja lukijaryhmiltä saadun palautteen jälkeen johtokunta päätti muuttaa ”yhteisökäyttölisenssin” nimen ”yhteisökäyttösopimukseksi”. Jos olet mukana järjestössä, joka on omistautunut yksinomaan *Urantia-kirjalle* ja sen opeuksille, mukaantulo tähän meidän puoleltamme puuttumatto-

muutta merkitsevään sopimukseen saattaisi hyödyttää ryhmäsi. Mikäli kaipaat lisätietoa, ota yhteyttä toimistoomme.

Muutos verkkosivustoja koskeissa ohjeissa

Johtokunta päätti muuttaa verkkosivustoja koskevia menettelytapaoheja siltä osin kuin ne koskevat samankeskisistä ympyröistä koostuvan symbolin käyttöä. ”Urantia”-sanana ja symbolin henkilökohtaista käyttöä koskevat menettelytavat luovat monia oikeudellisesti päteviä ”turvasatamia”, joiden turvin verkkosivulla voidaan pitää nähtävillä symbolia. Yksi menettelytapaohjien ehto edellytti, että symbolin nähtävillä pitävillä verkkosivuilla tulee etusivulla todeta: ”Tällä verkkosivustolla ei ole yhteyttä Urantia-säätiöön”. Päätettiin, että kyseistä määräystä ei enää tarvita, joten se poistettiin menettelytapaohjeista.

Standarditekstikomitea

Komitea, jonka tarkoituksena on sopia ohjeellisesta standarditekstistä (aiemmin ”loukkaamattomasta tekstistä”) kokoontui heinäkuussa Chicagossa keskustelemaan siitä, millä keinoin arvioidaan Urantia-säätiön ja Uversa Pressin julkaisemiin englanninkielisiin *Urantia-kirjan* teksteihin aiemmin tehdyt muutokset ja korjaukset. Komitean tavoitteena on tutkia kirjaan sen vuonna 1955 julkaistun ensimmäisen painoksen jälkeen tehtyjen korjausten asianmukaisuus, päästä niistä yhteisymmärrykseen ja tehdä niistä asianmukainen merkintä kirjaan. Komiteaa pyydettiin löytämään yhteisymmärrys lopullisesta tekstistä, josta tulisi

The Urantia Bookin muuttumaton ”loukkaamaton” teksti. Saa maansa tehtävään perehdyttyään komitea päätyi toteamaan, että sen tehtävänä oli suositella muuttumaton ”ohjeellinen standarditeksti”. Johtokunta yhtyi komitean pyyntöön, ja nimesi komitean uudelleen niin, että se on nyt standarditekstikomitea. Komiteaan kuuluvat puheenjohtajana Seppo Kanerva ja jäseninä säätiön puolelta Marilyn Kullie ja Jay Peregrine sekä Uversa Pressin nimeäminä Marvin Gawryn, Merritt Horn ja Nancy Johnson. Komitea arvelee saavansa työnsä päätökseen ensi vuonna.

Rahankeräyskomitea

Johtokunta päätti perustaa rahankeräyskomitean. Komitean ensimmäisiksi jäseniksi nimitettiin Gard Jameson, Richard Keeler, Marjorie Reed, Betty Zehr, Ralph Zehr ja Jay Peregrine, joka toimii komitean puheenjohtajana. Rahankeräyskomitean perustamisen myötä lakkautettiin Matteus-projektikomitea. Johtokunta antoi täyden tunnustuksen ja lausui lämpimät kiitokset Matteus-projektikomitean kaikille entisille ja nykyisille jäsenille heidän tekemästään ilmiömäisestä työstä. Rahoitustarve on Urantia-säätiölle jatkuvasti erittäin haastava prioriteetti.

Kirjakomitea

Kuten aina kokous käytti merkitävän paljon aikaa kirjamyynnin tarkasteluun. Jos etsii historiallisesta perspektiivistä vastausta kysymykseen, mikä on tehokkain tapa levittää *Urantia-kirjaa* maailmanlaajuisesti, niin vastaus on

myynti vähittäiskaupan kanavien eli kirjakauppojen ja nettikauppojen kautta. Kaikista ensimmäisen painoksen jälkeen jakeluun menneistä kirjoista yli 95 % on ostamalla hankittuja, ei lahjaksi annettuja. Sitä mukaa kun kirjakauppaelinkeino ”aikuistuu”, vähittäiskaupat tavoittelevat yhä laajemmin pienten, Urantia-säätiön kaltaisten kustantajien luomaa liiketoimintaa.

Venäjän ja Itä-Euroopan poliittiset, taloudelliset ja logistiset jakeluongelmat

Eurooppa on yhä keskustustoimiston kirjatiimin haaste. *Urantia-kirjan* kysyntä on edelleen vahvaa, mutta liiketoiminnan kustannukset pitävät kirjan vähittäishinnan ylikalliina. Urantia-säätiön vastuksena on lisäksi monet kerrat se, ettei se saa maksua kyseisten maiden kirjatukuille toimitetuista kirjoista. Johtokunta pyysi Gard Jamesonia toimimaan koordinoijana yrityksessä saada selville, millaisia mahdollisuuksia olisi painattaa *Urantia-kirjan* käännöksiä Venäjällä ja Itä-Euroopassa.

Kirjan kääntäminen on en-

simmäinen elintärkeä toimenpide, mutta kirjan menestyksellinen painattaminen ja sitten sen saaminen ihmisten käsiin, on valtava ja pysyvä työsaarna. Mutta jokaisen päivän myötä yhä useampi *Urantia-kirja* löytää tiensä maailman saataville. Pieniä ilmoituksen syyttämiä valoja nousee esiin, kun kirjat pääsevät maailman jakeluverkkoon.

Englanninkielinen hakemisto

Marilynn Kuliecke ja Jay Peregrine esittivät huomioitaan sen ”tekeillä olevan” hakemiston laadukkuudesta, jonka Anna Rawson ja Edith Cook ovat laatineet. He kertoivat, että Annan ja Edithin aikoinaan valmiiksi saama työ tarjoaisi vakaan perustan uuden korkealaatuisen englanninkielisen hakemiston luomiselle. Johtokunta päätti viedä hakemistoprojektin päätökseen; päätöksen toteuttaminen alkaa välittömästi.

Ad hoc -käännöskomitea

Johtokunta päätti muodostaa kuusijäsenisen käännösasioihin keskittyvän erityiskomitean, jota johtaa Seppo Kanerva. Komite-

an jäsenistöön kuuluu kaksi jäsentä Urantia-säätiön laajennetusta johtokunnasta ja neljä ulkopuolista henkilöä, jotka puheenjohtaja asettaa ehdolle ja johtokunta nimittää. Komitean tehtävänä on esittää suosituksia *Urantia-kirjan* kääntämiseen liittyvistä asioista.

Kutsu astua johtoon

Kokouksen kuluessa johtokunta keskusteli kasvavasta johtohenkilöiden ja opettajien tarpeesta. Nyt kun suuriin ikäluokkiin kuuluvat ikääntyvät, johtajan manttelin täytyy siirtyä seuraavalle sukupolvelle. Käytimme aikaa siihen, että yksilöimme henkilöitä, joista voisi tulla tulevaisuuden johtajia. Kutsumme kaikesta sydämestämme tämän uutiskirjeen lukijoita esittämään meille sellaisen ihmisten nimiä, joita itse pidätte tulevaisuuden johtajina ja opettajina.

Kolmas neljännesvuosikokous päättyi täynnä toivoa, rakkautta ja antaumuksellista innostusta tulevaisuutta kohtaan maailmassa, jossa Kaikkein Korkeimmat hallitsevat.

SÄÄTIÖ PAINATTAI PORTUGALINKIELISEN KÄÄNNÖKSEN

IRMELI IVALO-SJÖLIE

JOHTOKUNNAN LIITÄNNÄISJÄSEN

Miksi on tärkeää painattaa olemassa oleva portugalinkielinen käännös? Vastaus on yksinkertainen. Vuonna 2003, seitsenvuotisen ahkeran työrupeaman päätteenä, portugalinnos tuotiin virallisesti saataville sekä CD-levykkeinä että internetissä. Painatussuunnitelmat olivat valmiina, mutta seurauksena siitä, että jotkut brasilialaislukijat olivat varauksellisia käännöksen laadun suhteen, painatusta myöhennettiin ja aloitettiin toimet käännöksen viimeistelemiseksi.

Se, että portugalinnos on saatavilla vain elektronisessa muodossa, on Brasiliassa kuitenkin ongelmallista. Brasilia ei ole niin kuin oma maani, Suomi, jossa käytännöllisesti katsoen jokaisella on tietokone, ja laajakaistayhteys internetiin on saatavilla joka nurkalla. Brasiliassa vain pienellä joukolla on tietokoneet, ja elleivät he asu suurkaupungissa tai sellaisen liepeillä, heillä ei ole pääsyä internetiin. Esimerkiksi tyttärelläni, joka asuu maatilalla Brasiliassa, on kyllä tietokone

mutta ei internetyhteyttä.

Tällainen tilanne jakaa lukijakunnan kahtia: niihin, jotka voivat imuroida käännettyjä luvut portugalinkielellä, ja niihin, jotka eivät voi.

Voit kuvitella, miten hankalaa on opintoryhmän kokouksessa. Isännän on tulostettava käsiteltävänä oleva luku kaikille osanottajille. Jos käy niin, että he haluavat tarkistaa jotakin, josta kerrotaan edellisessä tai myöhemmissä luvuissa, sellainen ei ole mahdollista, koska kyseiset luvut eivät ole

siinä tilanteessa saatavissa. Muuankin lukija tulosti kotitulostimellaan koko kirjan. Tulostemapi- täyttävät nyt metrin verran hyllytilaa hänen kirjakaapissaan.

Meidän on siis tuotava portugalinnos kirjan muodossa nopeasti saataville, jotta brasilialaislukijat, joita on suuri joukko, eivät kokonaan luovuttaisi. He ovat varsin innostuneita ja kiin-

nostuneita ilmoituksesta, ja heitä on satoja. En ole ainoa, joka pitää portugalinnosta yhtenä kauniimmista eteeni osuneista käännöksistä ja odotan aikaa, jolloin voin lukea sitä kirjan muodossa. Tyydyttääkseen portugalinkieliseen käännökseen kohdistuvaa melkoista kysyntää säätiö päätti huhtikuun kokouksessaan tuoda tämän teoksen saataville sellaise-

na kuin se nyt on. Sen laadukkuuteen kohdistuvien epäilysten vuoksi kirjan ensisivuille liitetään huomautus, jossa todetaan, ettei teos ole lopullinen ja että tekstin viimeistely on kesken. Informaatiota portugalinnoksesta on saatavilla säätiön Chicagon-keskustoimistosta.

KOULUTUSALOITE

GARD JAMESON

JOHTOKUNNAN JÄSEN JA KOULUTUSKOMITEAN PUHEENJOHTAJA

Jo jonkin aikaa monet Urantia-yhteisöön kuuluvat ovat pohdiskelleet sitä, miten tärkeää ja tarpeellista on valmentaa opettajia ja johtohenkilöitä; sellaista tunnetta, että opintoryhmät kaipaisivat koulutuksellista kohennusta, sekä sellaista tuntemusta, että ilmoituksen opetuksilla voisi olla laajempikin vaikutus maailmamme kulttuuriin. Kesäkuun 8. ja 9. päivän viikonloppuna keskustelun tiloihin kokoontui pieni antaumuksellisten kouluttajien ryhmä tarkastelemaan koulutuksellisia mahdollisuuksiamme.

Tilaisuuden nimenä oli ”koulutusaloite” ja siihen osallistunut kouluttajaryhmä koostui neljästä eurooppalaisesta kouluttajasta, pohjoisamerikkalaisia kouluttajia paikalla oli kaksikymmentä. Jane Ploetz (USA), joka oli yksi tapaamisen järjestäjistä, sanoi, että hän odotti näkevänsä yhteisymmärryksen, joka kehkeytyisi yhteistoiminnastamme. Marilynn Kulieke (USA), hänkin tilaisuuden järjestäjä, kertoi, että koulutuksen alalla on meneillään paljon muutoksia, jotka saattavat osoittautua hyödyllisiksi, kun ryhmä pohtii, mihin suuntaan hanketta viedään. Gary Deinstadt (USA), joka on Fellowshipin koulutuskomitean puheenjohtaja, toi julki nyt alkaneeseen hank-

keeseen kohdistuvan toiveikkautensa. Dorothy Elder (USA), Internetin Urantia-kirja-koulun perustaja ja vetäjä, toi julki, että hän oli jo pitemmän aikaa unelmoinut tämänkaltaisesta aloitehankkeesta.

Marta Elders (USA) johti taidokkaasti *arvostavaksi kartoitukseksi* kutsutun kokousmenetelmän toteutumista, jotta aloite etenisi kohti realistisia tavoitteita. Tämä menetelmä kunnioittaa persoonallisuuden pyhyttä, pyrkii löytämään ihmisistä sen, mikä heissä on parasta, ja vahvistamaan heidän ennen esille tulleita ja nykyisiä vahvuuksiaan. Kysymyksessä on nelivaiheinen prosessi: *Selville ottaminen* (mikä antaa elämän koulutusprosessille, kokemusten jakaminen muiden kanssa), *unelmat* (mitä saattaisi olla), *suunnitelma* (mitä pitäisi olla) ja *päämäärä* (miten mahdollistetaan, opitaan, katsastetaan ja sopeutetaan). Sen tarkoituksena on rakentaa ryhmän omaamien voimavarojen pohjalta ryhmän yhteiseen visioon.

Arvostava kartoitus ei lähesty organisatorisia aloitteita ongelmien ja niiden syiden yksilöinnin tietä vaan se pyrkii ymmärtämään ja arvostamaan nykytilanteen parhaita puolia ja lähtee todellisen yhteisöllisyyden luo-

misesta. Tämän vuoden kokoon- tumisen tavoitteena oli käydä läpi prosessin *selville ottamisen* ja *unelmoinnin* vaiheet. *Selville ottamisen* vaiheessa osanottajat kertoivat omista koulutuksellisista saavutuksistaan. Jokaisella osanottajalla oli näin tilaisuus kokea, missä määrin perspektiivit ovat yhteneväisiä tai eroavia.

Unelmointivaiheessa pyrittiin visioimaan sitä, mitä yhteisössämme voisi olla. Pienryhmät tarkastelivat henkilökohtaisia unelmia siitä, millaiselta koulutus voisi Urantia-yhteisön yhteydessä näyttää. Line Charland (Kanada) kertoi afrikkalaisen hengellisen opettajan Moussa Ndiayen opastuksessa saamansa koulutuskokemuksen voimasta ja siitä, miten hän tunsu ikään kuin hänen sielunsa olisi autettu synty- mään uudelleen tuon opetuskokemuksen myötä. Sara Blackstock (USA) kertoi, että hän näkee unelmissaan kirjan opetusten löytävän tiensä perhe-elämän piiriin ja vaikuttavan siellä muutosvoimaisesti. Charles Olivea (USA) korosti ystävyys- ja huumorin tärkeyttä oppimistilanteissa. Hän sanoi: *Opettaminen on jaloa toimintaa, sillä siinä on mahdollisuus ystävyystyö ja opettamisessa tarvitaan provosoivia kysymyksiä.* John Ploetz (USA) korosti, miten tär-

keää on ymmärtää seuraavan sukupolven mediaa sen kuunnellessa iPodejaan ja kerätessä informaatiota verkosta. Agnes Lazare (Belgia) huomautti, että *hyvä opettaja saa oppilaansa tuntemaan olonsa kotoisaksi*. Chris Halvorson (USA), Pohjois-Amerikan erään suosituimman opintoryhmän vetäjä, korosti intohimon ja intuition tärkeyttä. Hän sanoi: *Mielen kiuhko on tarttuvaa. Opettajan tulee oppia siirtymään sivuun*. Kertomalla tarinan aivosyöpään kuolevalle, kansainvälisesti tunnetulle viulistille osoittamastaan hoivasta Betty Zehr (USA) toi julki oman näkemyksensä, jonka mukaan *henkilökohtainen opetus* on tärkeää. Jerry Prentice (USA) alleviivasi sitä, että tehtävämme on *tuoda hengelliset periaatteet*

kulttuurimme. Kunkin henkilön kerrottua omista unelmistaan ryhmä ryhtyi tarkastelemaan niitä löytyviä yhteisiä teemoja.

Osanottajat kokoontuvat uudelleen kesäkuussa 2008 aloittaakseen prosessin *suunnittelu- ja päämäärävaiheiden* käsittelyn. Ennen kuin ryhmä tapaa uudelleen, sen jäsenet antoivat henkilökohtaisen *toimintalupauksen*. Elisabeth Callahan (USA) kehotti meitä perustamaan *hengellisen elämäntavan yliopiston*. Ralph Zehr (USA) kertoi muille unelmastaan valmistella seminaari kosmisesta kansalaisuudesta. Gaëtan Charland (Kanada) aikoo jatkaa ponnistuksiaan opintoryhmien voimistamiseksi ja opintoryhmäverkoston luomiseksi. Claire Mylanus (Ranska) jatkaa opintoryh-

mien tukitoimintaansa. Jeff Wattles (USA) suunnittelee jatkavansa työtään totuuteen, kauneuteen ja hyvyyteen perustuvan tekstin valmistelemiseksi. Polly Friedman (USA) pyrkii luomaan kenttätyötiimejä, jotka vievät opetuksia planeetan muihin osiin.

Vaikkei mitään lopullisia johtopäätöksiä vielä tehtykään, oli kiehtovaa nähdä näin monista maista tulevien kouluttajien kokoontuvan käsittelemään pyhän luottamustehtävämme yhtä osaluetta: tämän ilmoituksen opetusten tuomista ihmiskunnan ajatusvirtoihin ja sydämiin. Mikäli sinulla on koulutusaloitetta koskevia ajatuksia, kerro niistä sähköpostitse Tamara Woodille (tamara@urantia.org).

EL LIBRO DE URANTIAN LEVITTÄMINEN

TAMARA WOOD

URANTIA-SÄÄTIÖN MYYNTIJOHTAJA

Osallistuessani viime marraskuussa Guadalajaran vuosittaisille kirjamessuille Meksikossa pännin varsin pian merkille, miten suosittu *El libro de Urantia* on espanjankielisten kirjatukku-kauppiaiden keskuudessa. Huomioni kiinnittyi erityisesti yhteen tukkukauppiaseen, jolla oli innostusta uhkuva pitkän aikavälin visio siitä, että hän luo kirjalle laajan alueen kattavan vankan saatavuuden. Syvällisten keskus-

telujen jälkeen allekirjoitimme sopimuksen kirjan jakelusta Tarots del Mundon kautta Meksikossa, Argentiinassa, Chilessä, Kolumbiassa, Venezuelassa, Panamassa ja Uruguayssa.

Orlando Ashman ja hänen vaimonsa Patsue ovat antaumuksellisesti kehittämässä espanjankieliselle *Urantia-kirjalle* markkinoita, joilla noudatetaan luotettavia, vastuullisia ja asiakaskeksisiä liiketapoja. Tällainen suh-

tautumistapa on sekä virkistävä että lupaava, kun ottaa huomioon Urantia-säätiön kokemat monet vaikeudet Latinalaisen Amerikan kirjalevityksessä. Odotamme, että *El libro de Urantia* on markkinoiden laajentumisen myötä saatavilla Meksikossa ja että jokainen, joka haluaa tai tarvitsee kirjoja Orlandon hoitamalla alueella, voi ottaa yhteyttä häneen. Osoite on info@tarotsdelmundo.com.

URANTIA-SÄÄTIÖN KESKUSTOIMISTORAKENNUKSEN OMISTAJAT KAUTTA AIKOJEN

JAY PEREGRINE

URANTIA-SÄÄTIÖN TOIMEENPANEVA JOHTAJA

Urantia-säätiön kassakaapissa säilytettävien alkuperäisten asiakirjojen, arkistomappien ja piir-

rustusten tarkastelu paljastaa keskustuimiston rakennuksen, 533 Diversey Parkway, Chicago,

osalta seuraavia nimiä ja päivämääriä.

• 533 W Diversey on "tontti numero 5 Lehmann Diversey Boulevardin lisämaalla", joka puolestaan oli 1900-luvun alkupuolella osa Chicagon Northsiden kaupunginosaa.

• Maaliskuun 19. päivänä 1907 Augusta Lehmann myy "tontin numero 5 Lehmann Diversey Boulevardin lisämaalla" Myna L. Kunzille. Sopimuksessa Kunzien edellytetään kehittävän kiinteistöä pystyttämällä tontille kaksi- tai kolmiasuntoisen rakennuksen.

• Arkkitehdit Frommann ja Jebsen laativat rva Myna Kunzille piirustukset kolmen asunnon, teräsrunkoiseksi rakennukseksi

"Diverseyn ja Hampdenin kulmaan.

• Amerikan arkkitehti-instituutin Chicagon-opaskirja mainitsee "Sylvan Kunzin asuinkerrostalon" valmistuneen vuonna 1908. Kyseisessä julkaisussa rakennuksen sanotaan kuuluvan Chicagon Northsiden huomionarvoisten rakennusten joukkoon.

• Myöhemmin suoritettuna omistusoikeus selvityksen mukaan Sadlerit ostivat 4.4.1908 kiinteistön Illinoisin La Granges-ta (tontit 3 ja 4 korttelissa 3, La Grangen Leiterin lisämaalla).

• Myna ja Sylvan Kunz muuttivat 15.11.1918 nimensä Myna ja Sylvan Coombsiksi.

• Lokakuun 23. päivänä 1919 Myna Coombs möi kiinteistön Annie M. Richterille.

• Toukokuun 25. päivänä 1922 tri William S. Sadler osti kiinteistön (533 Diversey) Annie Richteriltä. William S. Sadler ja tri Lena K. Sadler hoitivat talossa yritystään "Chicago Institute of Research and Diagnosis" [Chicagon tutkimus- ja diagnoosi-instituutti] Lenan kuolemaan saakka 8.8.1939.

• Joulukuun 3. päivänä 1970, tri William S. Sadlerin kuoleman jälkeen, West Diverseyn kiinteistö siirtyi testamentteja valvovan oikeuden päätöksellä Urantia-säätiön omistukseen.

Ja koko maailmalle osoitettuna todistuksena siitä, että olette syntyneet hengestä, on se, että vilpittömästi rakastatte toisianne.

HUHTIKUUN NUMEROSTA SANOTTUA

Fantastista. Säätiön tähän mennessä julkaisemista uutiskirjeistä paras. Olette nyt tosiaankin "käytännöllinen" organisaatio! Bravo kaikille, jotka tekivät töitä tämän projektin eteen. Innoittavan raportoinnin lisäksi grafiikkakin [jota ei käänöksissä ole] on loistavaa. Johtokunnan jäsenen työ ja heidän keskuudessaan vallitseva veljeyden henki on tosiaan inspiroivaa. Meille on suuri siunaus, että toimistossa ovat Jay ja Tamara ja koko tiimi.

Victoria Clark, Tustin, USA

Onnittelut Marilyn K:lle ja henkilökunnalla säätiön uudesta verkkolehdestä. Se on kaunis niin sisällöllisesti kuin ulkonäkönsäkin puolesta, ja sitä on miellyttävä lukea! Kiitokset teille. Ostan uuden väripatruunan saadakseni tämän tulostettua. Toivotan teille kaikkea hyvää.

Polly Friedman, Newport, USA

Kiitoksia tästä suurenmoisesta julkaisusta. Odotan seuraavia numeroita. Siunausta.

Meredith Springer, Fort Wayne, USA

Kiitokset verkkojulkaisusta. Vaimoni ja minä olemme lukeneet *Urantia-kirjaa* noin yhdeksän kuukautta ja olemme pääsemässä loppuun "Jeesuksen elämän ja opetukset", ja se on tosi kiehtovaa. Olen koko elämäni etsinyt (sinne tänne poukkoillen) sitä, minkä tunnen totuudeksi Jumalasta ja Jeesuksesta. Niiden, jotka saarnaavat, että "taivaan valtakuntaan päästään joko meidän tavallamme tai sitten ei ollenkaan", tulisi lukea *Urantia-kirja* ja noudattaa sitä. Kiitän heitä, jotka johdattivat minut sen opetusten pariin.

Kiitän teitä kaikkia siitä, mitä teette tuodaksenne kirjan maailman saataville. Oi miten ihana

maailma meillä olisikaan, jos jokainen sielu lukisi ja noudattaisi sen opetuksia.

*Dave Reynolds
Prma, USA*

Vaude! Suurenmoista designia, taittoa, informaatiota ja lopultaikin tunne siitä, että kuulutte ryhmään muita "samanmielisiä henkiä", jotka rakastavat ja ihailevat *Urantia-kirjaa*. Ketkä tahansa tämän loistavan, informatiivisen ja yhteyksiä luovan mestariteoksen saivatkaan aikaan, kiitokset heille. Kertokaa ystävällisesti arvostuksestani kaikille. Kiitoksia paljon!

Darlene Ousley, Waynesville, USA

KIITOS, KIITOS, KIITOS, KIITOS! Georgesin parta [jota suomennoksessa ei näy] on muuten fantastinen.

Cheryl Glicker, Milfordin opintoryhmä, USA

*Jumala on kaikkialla läsnä oleva;
Universaalinen Isä hallitsee ikuisuuden keuhkua.*

JOHTOKUNNAN KUNNIAJÄSEN PATRICIA MUNDELIUS JÄTTI LAAJENNETUN JOHTOKUNNAN

CAROLYN KENDALL

JOHTOKUNNAN ENTINEN LIITÄNNÄISJÄSEN

Johtokunnan elokuun kokouksessa Pat Mundeliusta kunnioitettiin hänen monivuotisesta palvelustaan Urantia-säätiössä. Pitkäaikainen ystävä Carolyn Kendall palauttaa mieleen, mitä Pat on meille antanut.

Pat on hyörinyt Urantia-ilmoituksen ympärillä koko elämänsä. Hän on yksi harvoja, jotka ovat olleet mukana ”syntymästä saakka”, sillä hän on tohtorien Lena ja William S. Sadlerin pojantytär. Luvuthan kehkeytyivät Sadlerien kotona ja toimistossa, 533 Diversey, Chicago. Pat varttui ja asui vanhempiensa, Leone ja William S. Sadler Jr:n, kanssa samassa rakennuksessa. Nuorempi Sadler laati Urantia-veljeskunnan peruskirjan ja oli myös sen en-

simmäinen presidentti ja Urantia-säätiön varapresidentti. Pat oli liian nuori muistaakseen ilmoituksen alkuvaiheita, hänhän aikuistui aikana, jolloin *Urantia-kirja* julkaistiin.

Patricia luki kirjan ollessaan vielä nuori nainen, mutta koulutautuminen, avioliitto, perhelämä ja vakuutusliiketoiminnan luominen aviomies Manfredin kanssa Kaliforniaan mahdollistivat aktiivisen mukanaolon Urantia-järjestöissä vasta myöhemmässä elämänvaiheessa.

Kun kolme johtokunnan jäsentä yllättäen erosi vuonna 1989, jäljelle jääneet kaksi jäsentä pyysivät Patia täyttämään yhden avoimeksi jääneen johtokunta-paikan vuonna 1990. Johtokunta-

painiskeli tuolloin lukuisten vakavien ongelmien kimpussa. Pat astui presidentin tehtäviin vuonna 1992. Alkoi vähemmän rajoitavien myynti- ja hinnoitteluperiaatteiden aikakausi, ja aloitettiin useita käännöshankkeita. Suhteet pitkäaikaisiin lukijoihin alkoivat parantua.

Pat erosi johtokunnasta vuonna 1997, mutta vuonna 2003 hän suostui palaamaan kunniajäsenenä. Hänen työtoverinsa kunnioittivat häntä ja ryhmä elämänikäisiä ystäviä Chicagon alueelta järjesti hänen kunniaakseen tilaisuuden toivottaakseen hänelle Jumalan siunausta nyt, kun hänen kiehtovan elämänsä viimeinen luku on avautumassa.

POHDINTOJA

PATRICIA MUNDELIUS

Seuraavassa artikkelissa Urantia-säätiön entinen presidentti, nykyinen johtokunnan kunniajäsen Patricia Mundelius kertoo kokemuksistaan ja toiveistaan niille monille ”omakohtaisille trusteeille”, jotka pitävät arvossa Urantia-kirjaa.

Minusta tuli Urantia-säätiön trustee (johtokunnan jäsen) vuonna 1990, mutta jos asiaa ajattelee omakohtaisesti, tuntuu, että minusta tuli trustee jo kauan sitten, aikana jolloin aloin lukea Urantia-lukuja. Mielestäni kaikki me, jotka arvostamme *Urantia-*

kirjaa, olemme omakohtaisia trusteeita. Meistä jokaisen asiana on valvoa, ettei mitään vahinkoa tapahdu tälle ihmeelliselle ilmoitukselle, ja että teemme voitamme levittääksemme sen ylvästä sanomaa. Toimemme ovat tietenkin yhtä moninaisia kuin me itse olemme moninaisia. Omakohtaisina viestinviejinä meillä on vapaus noudattaa sydämemme ääntä. Yksilöiden tasolla onkin saavutettu paljon menestystä opetusten levittämisen alalla. Meille kaikille on ilo kuulla noita innoittavia menestysta-

rinoita.

Kun jostakusta sitten tulee Trustee, isolla T:llä, mittapuu muuttuu mielestäni toisenlaiseksi. Säätiön peruskirja määrittelee johtokunnan jäsenten (Trustee) toimet selkeästi. Niihin kuuluu virallinen vastuu kirjan julkaisemisesta, samalla kun varjellaan tekstin loukkaamattomuutta ja levitetään opetuksia kaikkialle maailmaan tavalla, joka sopii kunkin maan oloihin. Johtokunnan jäsenet ovat jatkuvasti tietoisia siitä, että he ovat vastuussa ei vain nykyiselle lukijoiden ja ei-

lukijoiden sukupolvelle vaan kaikille tuleville sukupolville. Viides käänteentekevä ilmoitus luo valoa vuosisatojen ajan. Johtokunnan jäsenet pitävät aina mielessään velvollisuutensa auttaa – ei vahingoittaa eikä estää – ilmoituksen leviämistä.

Johtokunnan jäsenyys ei suoraan sanottuna ole helppoa eikä se ole sitä ollut koskaan, ei edes alkuvuosina. Haasteita on ollut aina, ja niitä tulee aina olemaan. Tämä on tosissaan otettavaa toimintaa. Vastuun taakka hidastaa meitä, saa meidät varovaisiksi, ja päätösten teko kysyy aikaa. Johtokunnan joidenkuiden jäsenten välillä on ollut riitoja. On esiintynyt väärinkäsityksiä, ja säätiön kommunikointi on monesti ollut hidasta. Hiljaisuutta on helppo

tulkita väärin. Ja on toki virheitäkin tehty. Toivon toisinaan, että jokainen voisi joksikin aikaa astua johtokunnan jäsenen saappaisiin ... saattaisit sen jälkeen lähettää meille kukkavihon.

Monet ovat ehkä jo – hengellisessä mielessä – vetäneet Trusteen kengät jalkaansa, sillä tunnen ymmärtämyksen tuulenhenkäyksen virinneen eri lukijaryhmien keskuuteen. Lukijaryhmien samoin kuin säätiön ja näiden ryhmien välille on kehkeytnyt mainiota yhteistyötä. Tunnen, että paljon rakkautta ja ymmärtämystä on syntynyt yhteisten aktiviteettien vuoksi. Ei voi olla rakastamatta ihmisiä, joiden kanssa tekee työtä. Olemme vuonna 2007 oikealla tiellä. Jatkakaamme samaan suuntaan.

Kun katson taaksepäin 1990-luvulle, jolloin toimin johtokunnan presidenttinä, ja kun johtokunnan kunniajäsenenä luon katseeni 2000-luvulle, voin vakuuttaa teille, että olemme toden totta taas oikealla tiellä. Sade on loppunut ja aurinko paistaa. Johtokunnan nykyiset jäsenet kunnioittavat ja rakastavat toisiaan. He arvostavat suuresti kaikkia niitä, jotka tukivat säätiötä vähemmän aurinkoisinakin päivinä. He työskentelevät riemumielin kaikkien niiden kanssa, jotka haluavat muokata Isän puutarhaa. Universumimme on ystävällinen paikka, ja me olemme viidennen käänteentekevän ilmoituksen etujoukko. Voiko elää ihanampaa aikaa!

APUA TARVITAAN

Kenellekään ei liene mikään uutinen se, että kustantajat painattavat kirjojen takakanteen lukija-arvioita, sillä sellaiset arviot ovat osoittautuneet kaikkein tehokkaimmaksi tavaksi myydä kirjaa. Jos olet koskaan halunnut sanoa jotakin, joka saisi jonkun toisen lukemaan *Urantia-kirjaa*, nyt on tilaisuutesi tullut. Urantia-säätiö on päättänyt kokeilla sellaista, että seuraaviin *The Urantia Bookin* Pohjois-Amerikan-painoksiin painetaan suojapaperin takasivulle lukija-arvioita. Se merkitsee, että tarvitsemme todistuksianne siitä, miten *Urantia-kirja* on muuttanut elämääne. Todistuksessasi tulisi olla henkilökohtai-

suuden, todellisen, omuuden ja koskettavuuden tuntu. Vaikuttavimmillaan todistuksen tulisi selvittää, mitä kirjan opetukset ovat saaneet aikaan sinussa, ei niinkään sitä, mistä kirjassa puhutaan. Kirjoita todistuksesi niin kuin kertoisit naapurillesi, miten kirja on muuttanut elämääsi. Mikäli tarvitset inspiraatiota todistuksesi kirjoittamiseen, lue jonkin kirjan takakannen tekstit ja pane merkille, miten muut kirjoittavat todistuksiaan.

Tehokkaan todistuksen ihannepituus on 25:stä 30:een sanaa. Pituus ei saisi ylittää 40 sanaa. Kun lähetät todistuksesi, ilmoita samalla nimesi ja asuinpaikka-

kuntasi. Mikäli virkasi tai toimesi mainitseminen vaikuttaisi myönteisesti muihin, mainitse myös se. Lähettäessäsi kirjallisen todistuksesi Urantia-säätiölle, annat samalla luvan sen julkaisemiseen kirjan takasivulla, muussa myynninedistämisaineistossa ja uutiskirjeissämme.

Onnistuaksemme valinnassamme tarvitsemme todistuksia suuren määrän, joten lähetä omasi välittömästi osoitteeseen: urantia@urantia.org

Tarvitsemme apuasi ja arvostamme sitä suuresti. Sanasi tulevat innoittamaan muita löytämään ilmoitus ja elämään sen verrattomia opetuksia.

Jumalan etsiminen on tublailevaa rakkauden osoittamista, mihin liittyy hämmästyttäviä löytöjä: löydetään uutta ja suurempaa rakkautta osoitettavaksi muille. [1289:2; 117:6.9]

Urantia Foundation
533 Diversey Parkway
Chicago, IL 60614
USA

Puhelin +1 (773) 525 3319

Sähköposti: urantia@urantia.org
Webissä www.urantia.org

Toimittaja: Marilyn Kulieke

Kirjoittajat: Seppo Kanerva, Jay Pregrine, Mo Siegel, Irmeli Ivalo-Sjölie, Gard Jameson, Carolyn Kendall,
Patricia Mundelius

Toteutus: Truthbook.com